

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ८०

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ८०

स्यमन्तकोपाख्यानम्

सत्राजितस्त्वमथ लुब्धवदर्कलब्धं
दिव्यं स्यमन्तकमणिं भगवन्नयाचीः।
तत्कारणं बहुविधं मम भाति नूनं
तस्यात्मजां त्वयि रतां छलतो विवोढुम् ॥ १ ॥

अदत्तं तं तुभ्यं मणिवरमनेनाल्पमनसा
प्रसेनस्तद्भ्राता गलभुवि वहन् प्राप मृगयाम्।
अहन्नेनं सिंहो मणिमहसि मांसभ्रमवशात्
कपीन्द्रस्तं हत्वा मणिमपि च बालाय ददिवान् ॥ २ ॥

शशंसुः सत्राजिद्विरमनु जनास्त्वां मणिहरं
जनानां पीयूषं भवति गुणिनां दोषकणिका।
ततः सर्वज्ञोऽपि स्वजनसहितो मार्गणपरः।
प्रसेनं तं दृष्ट्वा हरिमपि गतोऽभूः कपिगुहाम् ॥ ३ ॥

भवन्तमवितर्कयन्नतिवयाः स्वयं जाम्बवान्
मुकुन्दशरणं हि मां क इह रोद्धुमित्यालपन्।
विभो रघुपते हरे जय जयेत्यलं मुष्टिभि-
श्चिरं तव समर्चनं व्यधित भक्तचूडामणिः ॥ ४ ॥

बुध्वाऽथ तेन दत्तां
नवरमणीं वरमणिं च परिगृह्णन्।
अनुगृह्णन्नमुमागाः
सपदि च सत्राजिते मणिं प्रादाः ॥ ५ ॥

तदनु स खलु व्रीलालोलो विलोलविलोचनां
 दुहितरमहो धीमान् भामां गिरैव परार्पिताम्।
 अदित मणिना तुभ्यं लभ्यं समेत्य भवानपि
 प्रमुदितमनास्तस्यैवादान्मणिं गहनाशयः ॥ ६ ॥

व्रीलाकुलां रमयति त्वयि सत्यभामां
 कौन्तेयदाहकथयाथ कुरुन् प्रयाते।
 ही गान्दिनेयकृतवर्मगिरा निपात्य
 सत्राजितं शतधनुर्मणिमाजहार ॥ ७ ॥

शोकात् कुरुनुपगतामवलोक्य कान्तां
 हत्वा द्रुतं शतधनुं समहर्षयस्ताम्।
 रत्ने सशङ्क इव मैथिलगेहमेत्य
 रामो गदां समशिशिक्षत धार्तराष्ट्रम् ॥ ८ ॥

अक्रूर एष भगवन् भवदिच्छयैव
 सत्राजितः कुचरितस्य युयोज हिंसाम्।
 अक्रूरतो मणिमनाहतवान् पुनस्त्वं
 तस्यैव भूतिमुपधातुमिति ब्रुवन्ति ॥ ९ ॥

भक्तस्त्वयि स्थिरतरः स हि गान्दिनेय-
 स्तस्यैव कापथमतिः कथमीश जाता।
 विज्ञानवान् प्रशमवानहमित्युदीर्णं
 गर्वं ध्रुवं शमयितुं भवता कृतैव ॥ १० ॥

यातं भयेन कृतवर्मयुतं पुनस्त-
 माहूय तद्विनिहितं च मणिं प्रकाश्य।
 तत्रैव सुव्रतधरे विनिधाय तुष्यन्
 भामाकुचान्तशयनः पवनेश पायाः ॥ ११ ॥

*****